

i dem; jeg skulde næsten være tilbøjelig til at tro det, men for at give ham Lejlighed til straks at rette min Fejtagelse i saa Henseende, hvis den er til Stede, vil jeg blot præcisere dette Spørgsmaal lidt skarpere og sige, at Udvalgets Mening er med det Forslag, som det indstiller til Tingets Vedtagelse, at dermed Bevillingen af de 200,000 Kr. plus de 22,000 Kr. til Grunderhvervelse og plus det Beløb, der vil blive at udrede af Aalestrup-Banen, og som i alt iald tidligere har været beregnet til 75,000 Kr., at derved bringes der en endelig Ordning til Beje af Stationsforholdene ved Viborg, endelig, for saa vidt som det, der nu foreligger, kan overses, derimod jelsfølgelig ikke definitivt over for Forhold, der ikke nu kunne tages med i Beregningen, saadanne som en eventuel fjerde Banelinies Indmunding i Stationen eller en uventet Forøgelse af Trafikken. Det er Udvalgets Mening med Forslaget, hvorimod det forekommer mig, at Ministerens Forstaaelse af Forslaget er den, at det er en foreløbig Ordning, som senere hen, og maaste om ikke lang Tid — efter Generaldirektørens Erklæring maaste allerede til næste Aar eller det andet eller tredje Aar — vil blive suppleret ved Bevillinger paa de aarlige Finanslove. Saaledes tror jeg, at jeg skarpt præciserer den forestillede Opfattelse, og derfor vilde jeg gerne give Ministeren Lejlighed til straks at rette min Fejtagelse, hvis jeg skulde have misforstaaet ham ved at forstaa ham saaledes, at han i Virkeligheden mener, at det er kun en foreløbig Ordning, som derved opnaas, en Ordning, som kan gaa i en kort Tid, men at man senere maa være belavet paa, at der forlanges ny Udgifter til en Supplering af Stationen gennem de aarlige Finanslove.

Indenrigsministeren (Zenger & Lev).

Den ærede Ordfører maa jo vide, at det Dokument eller den Erklæring, som der nærmest her er Tale om, at jeg og ogsaa Udvalget maa støtte os til, findes afgiven af Generaldirektøren, og jeg har henvist til den og oplæst den. Man kan nu fortolke disse Ord som man vil; jeg kan ikke andet end henvise dertil. Jeg har forresten slet ikke fortolket dem, men kun oplæst dem, og jeg mener, at den ærede Ordførers Fortolkning

er temmelig fri, naar han deri lægger, at Vilkaaret for senere Udvidelser er, at der kommer nye Jærnbanelinier til. Derom staar der ikke et Ord. Om man vil kalde det en foreløbig eller en foreløbig endelig Ordning, skal jeg lægge mindre Vægt paa. Selvfølgelig er det en Ordning, men det er mig ikke muligt nu at sige, hvorlænge den vil staa sig, allerede af den Grund, at dette Projekt, der er reduceret først til 300,000 nu skal reduceres yderligere til 200,000, og jeg staar jo ikke med saadanne Overslag og Tegninger i Haanden, at jeg kan se, hvorledes denne Reduktion vil finde Sted. Det kommer der ud af at vise saa megen Smødekommene, som man har vist, og sige, at man kan modtage dette Forslag lige saa vel som ogsaa Folketingets Forslag. Det er noget, som i alt Iald jeg skal vogte mig for saa vidt muligt i Fremtiden. Thi saa forlanger man Umuligheder. Alt, hvad jeg kan gøre er at modtage dette Forslag. Det kan godt siges at være endeligt, for saa vidt som man søger en endelig Ordning gennemført, men at den bliver mindre fuldkommen end med de 300,000 er en klar Sag, og hvorlænge man kan hjælpe sig dermed, maa den ærede Ordfører ikke forlange, at jeg her skal staa og sige. Gjorde jeg det, vilde jeg betragte mig som skyldig i Vetsindighed. Derfor behøver man ikke at tro, at det kun skulde være til næste Aar, thi det er givet, at man først gennem Erfaringen og Brugten kan komme til et Resultat i saa Henseende. Det er ingen Sag at spørge om Nigt, men den ærede Ordfører kan ikke saa mig til at svare mere, end jeg i Sandhed kan sige.

Stilling: Naar her et Udvalg har vedtaget en enstemmig Indstilling, er der ikke noget Haab for dem, som have et andet Syn paa Sagen, om at vinde Stemning her i Tinget og opnaa et andet Resultat; men jeg har dog tilladt mig at begære Ordet for at motivere min Afstemning. Efter den, vi kunne sige, meget omhyggelige Behandling, som dette Spørgsmaal har faaet i det andet Ting, og særlig efter den Adresse, som foreligger her i Tinget fra Viborg Byraad og Amtsråd, skal jeg ikke trætte Tinget med Gentagelser, men jeg skal kun kort sige, at for mig staar det saaledes, at jeg finder det meget urigtigt, om jeg